

Vị Thánh trai Nam Hà

Tác Giả: Lê Khánh Th (France)

Thứ Sáu, 29 Tháng 6 Năm 2012 21:27

Mỹ hôm rí gi c ng v n ch p ch n ch a quen gi gi c thay đ i. Ti ng chim hót líu lo vào bu i sáng mùa hè Cali và s yên tĩnh đ ch u t ng t nh vùng tôi ở bên n c Pháp. V ch ng cô em út đã đi làm t lâu. Có ti ng lách cách khóa c a.

Tôi lên ti ng:

— Ba h Ba?

— , Ba đây. Ba m i đ a hai đ a nh t i tr ng.

Ba hay th t! 83 tu l v n còn lái xe! B c ra v n th y bóng dáng Ba lù khù đang kéo m t thùng rác th t l n ra sân tr c, tôi l t đ t ch y t i ph nh ng Ba tôi khoát tay bi u:

—Thôi con! Ba làm quen r i!

Tôi ái ng i nhìn theo, bùi ngùi nh hình nh th i Ba còn gi ch c v Tham m u tr ng Quân đoàn 2, oai nghiêm trong b quân ph c đính ba bông mai tr ng.

Bu i tr a ch có hai cha con ng i ăn c m. Trên bàn bày ê h th c ăn c a cô em út m i sáng ch u khó đ y t 6 gi n u n ng. Tôi ng c nhiên vì Ba không g p nh ng món ngon m i n u, Ba c loay hoay v i h cá chà bông. Ch c ch n đ ăn th a s c t vào t l nh, r i l i đ cho đàn mèo hoang sau v n nh m i hôm. Tôi h i:

— Răng Ba không ăn m y món kia Ba?

— Con M g i t Sài gòn qua c tháng mà không đ a mô ăn, ba ph i ăn k o b u ng. H i còn t C ng s n làm chi có đ c món quý nh ri con!

Tôi nghĩ th m s đ n cô em bên Vi t Nam đ ng gi i đ khô qua đây n a. Nó không bi t Ba v n luôn luôn ám nh v dĩ vãng hải hùng c a 13 năm tù c i t o. Tôi tò mò h i:

— H i trong tù Ba ăn chi r a Ba?

— Ba ăn s n khô, lo i dành cho súc v t ăn và bo bo nguyên v c a n Đ vi n tr . C c kh l m! M i ngày đ u có năm ba ng i ch t vì đói, vì rét hay lao đ ng ki t s c.

— Con nghe nói tù c i t o đói quá vô r ng th y r n rít chi cũng b t ăn ph i không Ba?

— Đúng r a. Con chi cũng ăn, ch tr con bù lon là không ăn thôi! Thành ra có m t s ng i ch t th m vì ăn trúng đ c.

Tôi ng c nhiên:

— Con bù lon là con chi r a Ba?

— A, l i nói c a anh em trong tù. Ý là ...bù lon đnh c ăn không đ c!

Tôi b t c i nh ng v i nghiêm l i khi ch m ph i g ng m t u u n c a Ba.

— Có ai b tr n không Ba?

— Ch đó toàn là đá vôi. Khó tr n l m! Tr i Ba c có m t s anh em tr n thoát nh ng qua vài ba

ngày sau cũng b□ b□ t□ i.

— H□ b□ đánh không Ba?

Ba tôi ph□ n□ t:

— Úi ch□ u! t□ i nó đánh g□ n ch□ t! Nh□ tr□ ng h□ p Linh m□ c Nguy□ n h□ u L□ b□ đánh và bác Ti□ u cũng b□ đánh gãy x□ ng s□ n. T□ i nghi□ p Bác qua t□ i M□ ch□ a s□ ng đ□ c bao lâu thì m□ t! Chút n□ a Ba đ□ a con đ□ c cu□ n “Tôi ph□ i s□ ng” c□ a cha L□ vi□ t.

Tôi bàng hoàng nh□ t□ i Đ□ i tá Tr□ nh Ti□ u, bác nguyên là Tr□ ng phòng 2, quân Đoàn II, sau này bác làm T□ nh tr□ ng Ban mê Thu□ t, là b□ n thân c□ a ba tôi và con gái bác là b□ n thân c□ a tôi. Tr□ c ngày v□ t biên, Trúc Mai t□ i t□ giã và cho bi□ t bác Ti□ u nh□ t đ□ nh tr□ n không ra trình di□ n c□ i t□ o, nh□ ng không may cu□ c v□ t biên th□ t b□ i!

Nghe chuy□ n ng□ i đánh ng□ i, tôi b□ ng nao nao bu□ n. Cùng m□ t dân t□ c, cùng m□ t màu da, cùng m□ t ti□ ng nói mà h□ n□ lòng nào! Ôi C□ ng S□ n Vi□ t nam sao tàn nh□ n quá!

oOo

Pha ly n□ c trà sen b□ ng ra phòng khách, tôi rón rén ng□ i đ□ i di□ n v□ i Ba. B□ t đ□ ng, ng□ ng m□ t nhìn vào chân không, trên g□ ng m□ t v□ n c□ ng ngh□ c□ a Ba đ□ y nh□ ng n□ p hãnh tu□ i lão h□ n sâu bi□ u hi□ n ni□ m ch□ u đ□ ng, nh□ n nh□ c và cay đ□ ng. Đôi m□ t u□ n xa xăm đ□ ng nh□ đang tr□ v□ quá kh□ , m□ t quá kh□ ai oán c□ a tù nhân chính tr□ khóc cho thân ph□ n mình, cho đ□ t n□ c và cho c□ m□ t dân t□ c Vi□ t Nam đang b□ m□ t b□ n ng□ i dã man, vô □ ng tâm th□ ng tr□ .

Tôi ch□ t nh□ □ i kho□ ng năm 82 đang □ Pháp, đ□ c th□ cô em bên nhà k□ chuy□ n □ n đ□ u tiên thăm nuôi Ba: “Em nh□ n Ba không ra ch□ □ i! Ba r□ ng h□ t rằng r□ i, trông Ba nh□ b□ x□ ng khô xiêu v□ o bi□ t đi!” M□ c dù tôi không quên g□ i quà cho Ba nh□ ng trong tôi v□ n áy náy mang m□ c c□ m mình thi□ u sót b□ n ph□ n làm con, vì đã không □ n □ i đ□ ng xa v□ n đ□ m đ□ n thăm Ba, đ□ ng viên tinh th□ n trong lúc Ba đang □ trong t□ n cùng c□ a n□ i nghi□ t ngã cu□ c đ□ i. M□ tôi m□ t vào lúc Ba đang du h□ c bên M□ , khi tôi tròn 13 tu□ i. Cái tu□ i đ□ y thì đ□ y m□ ng m□ nh□ ng đ□ t nhiên m□ t thẳng b□ ng, h□ t h□ ng tình m□ u t□ và tôi đã đ□ t t□ t c□ ni□ m th□ ng yêu, ng□ ng m□ vào Ba. Cho dù đ□ n bây gi□ v□ i s□ tu□ i 53, mãi mãi Ba v□ n là th□ n t□ ng c□ a tôi.

Phá tan s□ im □ ng, tôi m□ i Ba u□ ng n□ c và nh□ nh□ kh□ i chuy□ n:

— Ba có còn nh□ h□ t nh□ ng nhà tù c□ a Ba không?

— Nh□ ch□ sao không nh□ ! Th□ i gian lao lý c□ a Ba b□ t đ□ u vào tháng 6/1975. Ban đ□ u chúng nh□ t □ Long Khánh, sau nó đ□ a t□ i Ba v□ tr□ i Su□ i Máu □ Biên Hòa. Đ□ n tháng 6/ 1976, n□ a đêm t□ t c□ b□ di chuy□ n ra ngoài B□ c □ t□ nh Yên Bái. Có □ n nhóm Ba đi làm trong r□ ng, g□ p m□ t vài ng□ i cũ h□ i x□ a ki□ u nh□ Tri Huy□ n, Chánh T□ ng, Đ□ a Ch□ , quan ch□ c chính quy□ n qu□ c gia trong liên hi□ p Pháp th□ i tr□ c, nay v□ n còn b□ qu□ n thúc trên núi. H□ k□ b□ n C□ ng S□ n đ□ c ác đ□ n n□ i khi h□ lao đ□ ng đ□ c 1 hay 2 năm, tr□ ng cây, tr□ ng chu□ i khá r□ i thì t□ i nó

V▯ Thánh tr▯ i Nam Hà

Tác Giả: Lê Khánh Th▯ (France)

Thứ Sáu, 29 Tháng 6 Năm 2012 21:27

b▯ t di chuy▯ n đi n▯ i khác và b▯ t đ▯ u làm l▯ i. Cái vòng lu▯ n qu▯ n ▯ y đã m▯ y m▯▯ i năm r▯ i. H▯ u▯ t h▯ n và đau bu▯ n l▯ m! H▯ than th▯ : “Chúng tôi c▯ t▯▯ ng các ông ▯ trong đó ra đây gi▯ i phóng chúng tôi. Ch▯ ai ng▯ bây gi▯ các ông cũng b▯ lâm vào hoàn c▯ nh này th▯ t là bi đát không khác gì chúng tôi!”

— Sau đó Ba b▯ đi đâu?

— Tháng 6/79 Trung qu▯ c r▯ c r▯ ch chu▯ n b▯ cho t▯ i Vi▯ t C▯ ng bài h▯ c, do đó các tr▯ i tù b▯ di chuy▯ n v▯ tr▯ i Nam Hà, vùng r▯ ng núi t▯ nh Hà Nam Ninh. Tr▯ i này gi▯ i là tr▯ i Ba Sao. Tr▯ i Nam Hà do công an b▯ n▯ i v▯ qu▯ n lý. Ch▯ đ▯ vô cùng kh▯ c nghi▯ t, cu▯ c s▯ ng h▯ t s▯ c bi th▯ m. Đúng là đ▯ a ng▯ c tr▯ n gian! Ngày mô cũng có vài ng▯▯ i ch▯ t. Khi▯ p đ▯ m l▯ m! Nh▯ ng ng▯▯ i nào may m▯ n có đ▯ c tin ch▯ bi▯ t thành tâm c▯ u nguy▯ n vì đó là n▯ i bám víu duy nh▯ t đ▯ s▯ ng và nuôi hy v▯ ng.

T▯ t c▯ các tôn giáo đ▯ u c▯ u nguy▯ n. G▯ m có đ▯ các v▯ lãnh đ▯ o tinh th▯ n nh▯ Cao Đài, Hòa H▯ o, Công giáo, Ph▯ t giáo. Sau g▯ n m▯ t tháng kh▯ n c▯ u thì t▯ i 12/12/1979 có m▯ t v▯ Thánh giáng c▯ vào bu▯ ng 1, t▯ c là bu▯ ng c▯ a Th▯ t▯▯ ng L▯ c, Phó ch▯ t▯ ch Th▯▯ ng Vi▯ n Hoàng xuân T▯ u, Linh m▯ c Nguy▯ n văn Minh, B▯ tr▯▯ ng Lê ng▯ c Ch▯ n. V▯ thánh là c▯ Phan đình Phùng, danh hi▯ u Tùng La.

C▯ m giác h▯ i h▯ p thích thú nh▯ h▯ i còn bé đ▯▯ c nghe k▯ chuy▯ n siêu hình th▯ n bí, tôi r▯ i ch▯ xích t▯ i ng▯▯ i g▯ n Ba h▯ n. Tôi nôn nóng:

— Hay quá! C▯ u c▯ à! Thánh vi▯ t chi r▯ a Ba?

— Thánh cho th▯ :

Đông phong thúc d▯ c c▯ nh s▯ u th▯▯ ng

Ch▯ nh b▯ y lòng dân khó li▯ u l▯▯ ng

Tr▯ c ▯ n khuyên ai đ▯ ng ngán n▯ i

Có bu▯ n có kh▯ r▯ ng đài g▯▯ ng

Sau đó C▯ cho luôn th▯ b▯ ng ch▯ Nho:

Trì trì b▯ b▯ b▯ trì trì

C▯ b▯ th▯ i lai h▯ u h▯ k▯

Nguyên ph▯ cao b▯ i t▯ hóa đ▯ c

Thanh phân thiên t▯ l t▯ ng hòa vy.

Tôi ng▯ n ng▯▯ i ra:

— Con không hi▯ u chi h▯ t!

— Ý C▯ đ▯ y là ph▯ i ch▯ m t▯ ng b▯▯ c, ▯ n trên đang lo l▯ ng cho mình. Còn đây là bài C▯ cho v▯ v▯ n đ▯ cu▯ c đ▯ i là m▯ t s▯ vay tr▯ :

Vay tr▯ cu▯ c đ▯ i thói đ▯ i thay

B▯ d▯ u riêng khóc h▯ n v▯ i đ▯ y

Tay khoanh há d▯ ôm h▯ n t▯ i

M▯ t ngo▯ nh đành cam ch▯ u đ▯ ng cay

Hay đ▯ bi▯ t nhìn khi ph▯ i t▯ nh

Đ▯ o điên trông th▯ y lúc c▯ n say

Mày râu gi▯ tr▯ n nguy▯ n sông núi

Bay th▯ a s▯ c b▯ ng đ▯ i gió mây

C▯ đ▯ y bài th▯ này thu▯ c v▯ lo▯ i thu▯ n ngh▯ ch đ▯ c. Đ▯ c ng▯▯ c cũng đ▯▯ c.

Mây gió đ▯ i b▯ ng s▯ c th▯ a bay

V▯ Thánh tr▯ i Nam Hà

Tác Giả: Lê Khánh Th▯ (France)

Thứ Sáu, 29 Tháng 6 Năm 2012 21:27

Núi sông nguy▯ n tr▯ n gi▯ râu mày
Say c▯ n lúc th▯ y trông điên đ▯ o
T▯ nh ph▯ i khi nhìn bi▯ t đ▯ hay
Cay đ▯ ng ch▯ u cam đành ngo▯ nh m▯ t
T▯ l h▯ n ôm đ▯ há khoanh tay
Đ▯ y v▯ i h▯ n khóc riêng d▯u b▯
Thay đ▯ i thói đ▯ i cu▯ c tr▯ vay.

Tôi ng▯ c nhiên bày t▯ ni▯ m thán ph▯ c:

— Tuy▯ t quá! Th▯ đ▯ c đ▯▯ c c▯ hai chi▯ u!

Th▯ y tôi h▯ng say theo dõi câu chuy▯ n, Ba sôi n▯ i k▯ ti▯ p:

— H▯ i▯ tr▯ i Yên Bái ch▯ t l▯ m! Ph▯ i n▯ m n▯ a ng▯▯ i thôi, n▯ m nghiêng nghiêng v▯ i nhau vì không có ch▯ . Khi v▯ tr▯ i Nam Hà cũng ch▯ t nh▯ ng may n▯ m v▯ a sát. M▯ i phòng có kho▯ ng 100 tù nhân. Ba n▯ m g▯ n anh D▯▯ ng ng▯ c B▯ o, c▯ u đ▯ i tá tham m▯ u tr▯▯ ng b▯ ch▯ huy ti▯ n ph▯▯ ng quân đoàn 4 và anh Đàm Quang Yêu, c▯ u Đ▯ i tá t▯ l▯ nh bi▯ t khu Qu▯ ng Đà. Phòng có hai t▯ ng, t▯ ng trên là ván g▯ . Ba l▯ a ng▯ t▯ ng đ▯▯ i ciment vì Ba s▯ r▯ p, nh▯ ng n▯ n ciment thì l▯ i b▯ l▯ nh l▯ m! Ba ▯ bu▯ ng 8, thành kh▯ n kh▯ n nguy▯ n xin Thánh Tùng La soi sáng cho bi▯ t t▯▯ ng lai b▯ n thân mình s▯ đ▯▯ c tr▯ v▯ quê h▯▯ ng hay là s▯ b▯ ngã g▯ c trong lao tù C▯ ng s▯ n. Sáng ngày khi tr▯ i tù m▯ c▯ ng, anh Hoàng xuân T▯ u ▯ bu▯ ng 1, là Phó ch▯ t▯ ch Th▯▯ ng Vi▯ n, đ▯ a bài th▯ có ghi đ▯▯ i hàng ch▯ “Cho Đ▯ i tá Bình hi▯ n đang kh▯ n nguy▯ n ▯ bu▯ ng 8”. Anh k▯ anh th▯ a v▯ i C▯ : “Con bi▯ t anh Bình. V▯ y con xin nh▯ n bài th▯ này. Sáng ngày lao đ▯ ng con s▯ đ▯ a l▯ i cho anh Bình”.

Tôi nôn nóng:

— Ba còn thu▯ c không Ba?

G▯▯ ng m▯ t Ba r▯ ng r▯ , say s▯ a ngâm:

Hu▯ xinh Hu▯ đ▯ p đ▯ t th▯ n kinh

▯ p ▯ bao năm m▯ t kh▯ i tình

D▯u b▯ tang th▯▯ ng cùng tu▯ nguy▯ t

H▯ n ngày tái ng▯ v▯ i H▯▯ ng Bình

Anh T▯ u k▯ thêm: C▯ gi▯ i thích C▯ dùng ch▯ “kh▯ i tình” có ý là tình nhà, tình n▯▯ c, tình dân t▯ c.

Ba đ▯ c xong lòng c▯ m th▯ y vui m▯ ng và ph▯ n kh▯ i vô cùng, ch▯ a chan hy v▯ ng và tin t▯▯ ng ▯

t▯▯ ng lai. Hàng tháng ngày r▯ m hay m▯ ng m▯ t ho▯ c lúc nào thu▯ n ti▯ n thì anh em t▯ t c▯ có

thành tâm c▯ u nguy▯ n là đ▯▯ c ngài giáng cho th▯ , tùy theo s▯ nguy▯ n c▯ a cá nhân hay t▯ p th▯ .

Đ▯ c bi▯ t nh▯ ng bài th▯ C▯ cho Ba th▯▯ ng có ch▯ H▯▯ ng Bình.

Ngày sau tr▯ l▯ i ch▯ n H▯▯ ng Bình

Sông núi b▯ y gi▯ th▯ t đ▯ p xinh

Cay đ▯ ng không quên đ▯ u tr▯ ng nghĩa

Gian nan gi▯ tr▯ n m▯ i thâm tình

Tình th▯ n thanh th▯ n cùng câu sách

Tâm trí nh▯ nhàng v▯ i cu▯ n kinh

Huy▯ n di▯ u l▯ Tr▯ i là th▯ đó

V Thánh tr i Nam Hà

Tác Giả: Lê Khánh Th (France)

Thứ Sáu, 29 Tháng 6 Năm 2012 21:27

Ni m vui t t c ch ng riêng mình

— Ch c ai cũng xin C cho bi t có hy v ng ngày v !

— Đúng nh r a. C giáng th :

Thu thiên s ng giáng đ ng tây phong

Tr c ph t nam s n xu t khí n ng

Nguy t khuy t tàn vân tà ng c th

Đãi th i luy n đ c đi u phi thông

Sau này v đ c r i thì m i nghi m i C cho r t linh ng. Ng c th là con th . Ng i Tàu g i mảo là th . Đa s anh em đ c v năm mảo, trong đó có Ba.

— C cho t t c bao nhiêu bài th h Ba?

— Cho chung h n c ngàn bài. Tùy theo s c u, s nguy n c a m i ng i thì C cho. Ph n Ba đ c kho ng trăm bài. Ba có ghi i nh ng bài còn nh . À, m t chuy n đ c bi t: Anh Nguy n văn Hi u làm tòa lãnh s M Nha Trang, anh đã đi theo tàu Th ng Tín qua đ o Guam nh ng anh tranh đ u đ đòi v . Ng đâu Vi t C ng nó cũng nh t anh tr i Nam Hà. Ban đêm khi anh em c u nguy n, th ng th y anh ng i lâm râm m t góc. Sau này m i bi t té ra anh cũng đang kh n C , xin C cho bi t t ng lai. Anh đ c C giáng th :

Ch a hi u đ c mình khó hi u ai!

Nh c công th v n v i than dài

Khá khen con t o đàn đ a đ y

Trách b y hóa công khéo đ t bày

L b c sa c hay đ i trá

Ch n chân th t th n m chua cay

Ăn năn sám h i đi u sai trái

Có lúc chim l ng s cánh bay

Sáng ngày đi lao đ ng anh đ c ng i ta đ a th C cho anh. Anh vui m ng l y C quá tr i!

Hay ch anh này tên Hi u nh ng ch a hi u đ c ng i. Ch a hi u đ c mình khó hi u ai!

— Có ông nào h i chuy n v con không Ba?

— Có ch ! M t ông giám đ c kh n nguy n xin C cho bi t v anh hi n đang bên Pháp, sau này anh đ c tái ng hay không? C cho th :

Xa xuôi khó n i t lòng nhau

K lu ng nh th ng k dãi d u

Lan qu s m hôm còn nghĩa n ng

Trúc mai năm tháng đ m tình sâu

m hoa hoa cũ càng thêm s c

nh y nh y x a v n đ m màu

Nh n v i lang quân ni m tr n v n

Có ngày gió Á g p m a Âu.

V▯ Thánh tr▯ i Nam Hà

Tác Giả: Lê Khánh Th▯ (France)

Thứ Sáu, 29 Tháng 6 Năm 2012 21:27

Nh▯ n th▯ , anh m▯ ng quá bá i l▯ y b▯ n ph▯▯ ng c▯ m t▯ Tr▯ i Đ▯ t. Tinh th▯ n anh lên làm các b▯ n tù cũng vui lây.

Tôi th▯ c m▯ c:

— Khi c▯ u c▯ b▯ không ai s▯ b▯ n ăng-ten báo cáo sao Ba?

— S▯ ch▯ rằng không s▯ ! Nh▯ ng mà mình canh ch▯ ng t▯ i nó ng▯ m▯ i dám c▯ u. Có m▯ t v▯

Tuyên úy trình v▯ i C▯ hi▯ n bây gi▯ ăng-ten trong tr▯ i r▯ t nhi▯ u, h▯ h▯ ra là t▯ i nó báo cáo. C▯ h▯ bút ngay:

Đông đ▯ n mang theo giá l▯ nh v▯

Tháng ngày m▯ a gió li▯ u mà che

Súng r▯ n đ▯ t B▯ c nghe chan chát

Gió gi▯ t ph▯▯ ng Nam th▯ y l▯ p loè

Lao lý v▯ n không quên nghĩa c▯

Đ▯ ng cay càng mãi n▯ ng tình quê

M▯ c ai tráo tr▯ đ▯ i đen b▯ c

Gi▯ y rách nh▯ ng ta gi▯ l▯ y l▯ .

— Chuy▯ n C▯ giáng cho th▯ có đ▯▯ c ph▯ bi▯ n không Ba?

— À, Ba có h▯ i C▯ : “Sau này con đ▯▯ c v▯ con s▯ k▯ chuy▯ n C▯ giáng xu▯ ng giúp b▯ n con, con xin th▯ nh ý C▯ ?” C▯ đ▯ y: “C▯ nói, nh▯ ng v▯ i ng▯▯ i thi▯ n tri th▯ c có h▯ c mình nên nói. Còn v▯ i k▯ phạm phu t▯ c t▯ đã không bi▯ t gì mình không nên. T▯ i sao? Là vì h▯ đã không hi▯ u mà nhi▯ u khi h▯ còn báng b▯ thì s▯ có t▯ i v▯ i Tr▯ i Đ▯ t”. Cho nên C▯ đ▯ y: “B▯ nh▯ n m▯ i l▯ n giáng tr▯ n đ▯ u có cho th▯ Đ▯▯ ng. B▯ i vì sao? B▯ i vì âm đ▯▯ ng cũng có chánh tà. Nhi▯ u khi ma qu▯ nó v▯ , nó hi▯ n vô c▯ huyền hoang, nó nói t▯ m b▯ y. Cho nên C▯ Phan đình Phùng, t▯ c là Thánh Tùng La thì luôn luôn ph▯ i có th▯ Đ▯▯ ng. Không ph▯ i th▯ Đ▯▯ ng t▯ c là không ph▯ i C▯ . C▯ b▯ o m▯ c đích C▯ cho con cháu bi▯ t r▯ ng: “Cu▯ c th▯ có th▯ ng tr▯ m, tình đ▯ i có đen b▯ c nh▯ ng luôn luôn Tr▯ i Đ▯ t Th▯ n Thánh Th▯ n Linh v▯ n ▯ v▯ i th▯ gian”.

C▯ cho bài k▯ . C▯ đ▯ y khi nào nghĩ t▯ i C▯ hãy đ▯ c bài k▯ này:

Thiên hành k▯ quá. Thiên đ▯ a vô t▯ . Th▯ m ▯ huy▯ n di▯ u. Nh▯ t chi▯ u quang minh.

Dĩ kinh thi▯ n ác. C▯ soát đ▯▯ ng tr▯ n. Báo ▯ ng phân phân. C▯ u th▯ ▯ u dân.

T▯ ph▯ n t▯ p đ▯ o. H▯ o h▯ o t▯ nhiên. Tâm kiên chí l▯ p. Đáo c▯ p thanh cao.

Chánh đ▯ o tr▯▯ ng t▯ n. Nh▯ t nh▯ t ni▯ m ngôn.

oOo

Nh▯ ng câu chuy▯ n th▯ n bí nh▯ lo▯ i này ch▯ có hai cách: m▯ t là tin, hai là không th▯ th▯ i. Lý do đ▯ n gi▯ n là ng▯▯ i trong cu▯ c, ngoài cu▯ c nghe k▯ l▯ i ho▯ c ch▯ ng ki▯ n đi n▯ a cũng không có cách nào gi▯ i thích sao cho có lý. Cũng vì lý do ▯ y cho nên ng▯▯ i ta còn có lý lu▯ n r▯ ng: “Tin có thì có, không tin thì không”. Nh▯ ng nói cách nào đi n▯ a tôi cũng ▯ m ▯ c trong lòng, nh▯ chuy▯ n M▯ c Liên Thanh Đ▯ đ▯▯ c đem ra bàn cãi: Ng▯▯ i m▯ tên Thanh Đ▯ ác đ▯ c b▯ đày xu▯ ng đ▯ a ng▯ c. Ng▯▯ i con là ngài M▯ c Liên tu hành ch▯ ng qu▯ A La Hán, có nhi▯ u th▯ n thông khác ng▯▯ i

nh□ lên tr□ i, xu□ ng đ□ t, nghe th□ y v□ n đ□ m xa, nghe đ□□ c ti□ ng nói c□ a các loài khác nh□ qu□ , th□ n, thú v□ t...nên đ□□ c m□ nh danh là đ□ nh□ t th□ n thông. Ngài c□ t công đi tìm m□ và cu□ i cùng ngài tìm th□ y m□ đang b□ c□ c hình trong chín t□ ng đ□ a ng□ c A -t□ đối khát, ma qu□ đang hành t□ i. Ngài đã khóc h□ t n□□ c m□ t vì th□□ ng m□ , ngài li□ n dùng th□ n thông dâng lên m□ bát c□ m c□ u m□ , nh□ ng c□ m v□ a t□ i mi□ ng bà Thanh Đ□ t□ nhiên bi□ n thành l□ a, m□ ǎn không đ□□ c còn đau kh□ h□ n! Ngài c□ u c□ u Ph□ t nh□ ng bi□ t ác nghi□ p c□ a bà Thanh Đ□ quá n□ ng không c□ u đ□□ c, Ph□ t b□ o: “Con hãy ch□ ngày Ch□ Tăng sau ba tháng an c□ ki□ t h□ , xin Ch□ Tăng c□ u nguy□ n thì m□ i c□ u đ□□ c m□ con”.

Ngài làm y theo l□ i Ph□ t đ□ y và sau đó ng□□ i m□ thoát đ□□ c đ□ a ng□ c.
Tôi c□ m th□ y câu chuy□ n vô lý. Ch□ Tăng có quy□ n nǎng gì th□ ng đ□□ c lu□ t nhân qu□ !? Tôi đ□ t nghi v□ n có bi□ t bao nhiêu Ph□ t t□ đã tin mù quáng vào câu chuy□ n này ch□ vì ông bà mình tin thì mình tin theo!

May thay m□ t anh b□ n Ph□ t t□ đã lý gi□ i th□ gi□ i tâm linh b□ ng tu□ giác m□ t cách r□ t là khoa h□ c. Tr□□ c h□ t anh trình bày v□ hi□ n t□□ ng v□ t lý. N□ u c□ ngàn ng□□ i đi trên m□ t cái c□ u không đ□ ng nh□ p thì nó không sao, nh□ ng cũng ngàn ng□□ i đó cùng b□□ c đ□ ng nh□ p thì t□ o nǎng l□□ ng làm c□ u s□ p đ□ . Đi□ u này gi□ i thích nh□ chú nguy□ n c□ a Ch□ Tăng đông đ□ o và thanh t□ nh sau 3 tháng nh□ p th□ t là tr□ l□ c bên ngoài, c□ ng v□ i Ph□ t tách sám h□ i là tr□ duyên nên bà Thanh Đ□ thoát đ□□ c đ□ a ng□ c.

Tôi suy lu□ n qua câu chuy□ n c□ a nh□ ng ng□□ i từ C□ ng S□ n. Khi nh□ ng ng□□ i từ đối, rét, tinh th□ n b□ hành h□ thì ch□ d□ a duy nh□ t c□ a h□ là c□ u kh□ n □ n trên. S□ c m□ nh t□ t□□ ng, ni□ m tin t□ p trung vào quán ni□ m tâm linh c□ a h□ m□ nh h□ n g□ p b□ i ngày x□ a. Chính nǎng l□□ ng kh□ ng l□ này đã đi đúng t□ n s□ .

- Tôi c□ ôn l□ i bài h□ c l□ ch s□ nh□ ng ch□ nh□ m□ h□ . Tôi h□ i:
- Con nh□ C□ Phan đình Phùng đ□ u Ti□ n sĩ và ch□ ng Pháp, nh□ ng con quên chi ti□ t r□ i.
 - Th□ i đó Tây l□ p Vua Đ□ ng Khánh. T□ i quân tri□ u đình đông quá tr□ i và còn có c□ Tây h□ tr□ , trong khi trên núi ǎn u□ ng vô cùng c□ c kh□ , C□ b□ ki□ t l□ . Nhi□ u l□ n C□ b□ o: “Thôi bây gi□ anh em c□ yên tâm . Đ□ tui ra n□ p mình cho nó yên đi”. Anh em khóc quá tr□ i! Thành ra C□ ph□ i □ l□ i C□ gǎnh. Hoàng Cao Kh□ i phái ng□□ i đ□ a th□ lên núi nǎn n□ C□ v□ làm quan nh□ ng C□ nh□ t quy□ t v□ i non sông, ch□ ng Tây t□ i gi□ t máu cu□ i cùng. C□ anh hùng khí phách nh□ r□ a m□ i hi□ n Thánh ch□ đâu ph□ i ai ch□ t cũng hi□ n Thánh!
 - Khi Ba đ□□ c qua M□ r□ i, C□ còn giǎng cho th□ không Ba?
 - Còn ch□ ! Th□□ ng thì ph□ i trên năm ng□□ i C□ m□ i giǎng xu□ ng. H□ i m□ i qua M□ , anh em bên Pháp, Texas qua đây t□ h□ p v□ i nhau m□ i năm c□ u C□ . Có năm C□ giǎng □ nhà mình nì.
 - Lúc còn □ trong tù có bài nào C□ cho bi□ t Ba đ□□ c qua M□ không Ba?

M□ t Ba sáng lên:
— Có ch□ .
Ngày mai t□□ i sáng ch□ ng còn xa
B□ thái x□ a nay th□ y đó mà
T□□ i sáng huy hoàng r□ i s□ đ□ n
M□ t mù u t□ i cũng đ□ n qua
B□ n lòng có lúc đ□ n □ n n□□ c
V□ ng chí bao phen tr□ n□ nhà
Th□ thách gian nguy nào sá k□

Đ□□ ng v□ quê cũ r□ p c□ Hoa

H□ i đó anh em suy đoán ch□ c□ Hoa là nh□ M□ can thi□ p, anh em m□ ng quá tr□ i ! Mà đúng thi□ t! Sau này M□ ký k□ t nên anh em đ□□ c qua M□ theo đi□ n H.O.

Ba nhìn đ□ ng h□ và nói:

— Áo qu□ n s□ y khô r□ i, đ□ Ba đi □ y vô.

Tôi theo Ba ra v□□ n. Năm nay Ba đ□ ng thêm m□ t cái chòi nh□ ch□ a áo qu□ n cũ. Ba không bao gi□ ch□ u vô Shopping nh□ t□ i con gái c□ a Ba. Ba khoái mua đ□ ch□ Tr□ i m□ i cái 1 đô, r□ i gi□ t s□ ch treo □ ng □ ng trong chòi gi□ ng m□ t gian hàng ch□ Tr□ i. M□ i □ n có ai đi Vi□ t Nam, Ba đóng thùng g□ i v□ quê cho bà con nghèo. Ba chui vào chòi, lôi ra m□ y cái áo len đ□ a tôi:

— Con coi th□ cái mô m□ c đ□□ c thì đem v□ Pháp mà m□ c. H□ i □ tù ngoài B□ c □ nh quá tr□ i! Ba b□ ho hoài. Ba c□ t□□ ng b□ xác ngoài n□ r□ i ch□ !

T□ i nghi□ p Ba lúc nào cũng b□ ám □ nh b□ i ng□ c tù C□ ng s□ n! Tôi ngán ng□ m c□ m m□ y cái áo □ i th□ i, không dám làm Ba bu□ n, nói “đ□ , cám □ n Ba” nh□ ng đ□ nh b□ ng tr□□ c khi tr□ v□ Pháp s□ đem vô nhét □ i trong garage, n□ i có h□ n ch□ c thùng đ□ cũ c□ a Ba.

May mà Ba s□ ng chung v□ i con r□ cũng là n□ n nhân tù c□ i t□ o, hoàn toàn thông c□ m căn b□ nh “s□ nhi□ u” c□ a ông già v□ .

Ba ng□ i b□ t đ□□ i t□ m th□ m, lui cui x□ p đ□ ng áo qu□ n c□ a c□ nhà. Ba h□ n h□ nói:

— Ngày ni Ba làm m□ y chuy□ n □ t v□ t cho xong. Mai Ba b□ n đi chùa. Ba ph□ tá ph□ n nghi □ và là huynh tr□□ ng Ph□ t □ .

Tôi v□ a ph□ v□ a h□ i chuy□ n:

— Năm ngoái Ba b□ m□ b□□ u gan, ch□ đ□ ch□ a Ba?

— Lành r□ i. Ng□□ i M□ t□ t thi□ t! Ti□ n thu□ c men, b□ nh vi□ n h□ cho h□ t không t□ n □ y m□ t xu. H□ i □ tù m□ t chai thu□ c đ□ cũng không có! B□ nh là ch□ t!

Nh□ c đ□ n ch□ “ch□ t”, Ba ch□ t nh□ ra, nhìn th□ ng vào m□ t tôi và nói v□ i gi□ ng bình th□ n:

— À, Ba đ□ n con Út r□ i, khi mô Ba m□ t thì thiêu và đem v□ làng mình. Ba mu□ n đ□□ c g□ n gửi ông bà t□ tiên.

Tôi nao nao xúc đ□ ng. Ba th□□ ng t□ lòng bi□ t □ n ng□□ i M□ , h□ t □ i khen ng□ i các n□□ c yêu chu□ ng t□ do vô cùng nhân đ□ o, tôn tr□ ng nhân quy□ n, tín ng□□ ng nh□ ng Ba v□ n mu□ n g□ i n□ m x□□ ng tàn trên đ□ t n□□ c Vi□ t Nam.